

OMRAAM MIKHAEL AIVANHOV

CONFERENCE:

La Science de l'Unité

(Știința Unității)

K 2001 F

Data: 3 august 1983

Durata: 45'

Fața A (22'10'')

Când nu ai obișnuința să observi și să aprofundezi cele mai mici detalii ale vieții, nu vezi ce poate să reveleze comportamentul unei persoane și spui că a făcut cutare sau cutare gest din întâmplare sau că un spirit s-a manifestat prin ea. Nu, în acest caz, spiritele sunt legile naturii. Acea persoană a început, cu mult timp în urmă, să încalce legile și iată acum rezultatele. Un gest nu este niciodată izolat, un gest este punctul de sosire al unei întregi istorii, care arată în ce fel s-a dezvoltat omul, cum a trăit, simțit, acționat. Pentru cel care știe să-l pună la locul lui, să îl lege de un ansamblu, un gest este reflectarea unei întregi lumi, consecința unei întregi înlănțuiri de gânduri, de sentimente și de fapte prealabile. Atâta timp cât nu sunt obișnuiți să vadă lucrurile în acest fel, oamenii izolează tot, separă tot și nu pot înțelege sensul profund, ascuns al tuturor acestor manifestări: formă, mișcare, culoare, sunet, cuvânt, privire. Ei trebuie să învețe această știință a unității, care revelează legătura dintre lucruri.

Iată, dragi frați și surori, o pagină extrem de importantă. Dacă aruncăm acum o privire asupra întregii lumi, (ne uităm) cum sunt oamenii, vom constata, din păcate, că ei nu sunt obișnuiți să lege lucrurile, să le unească și să caute, foarte de sus, de unde vin aceste manifestări; ei sunt obișnuiți să împartă, să separe și de aceea nu pot vedea sensul celor mai mărunte manifestări din viață.

Să luăm, de pildă, gesturile. Gesturile, mișcările, cuvintele, privirile sunt, în general, lucruri dintre cele mai neînsemnate și oamenii nu se opresc asupra lor pentru a

vedea că ele sunt legate cu un întreg ansamblu de lucruri din interior - din inimă, din suflet, din spirit – și asta de mult timp. În acest fel Inițiații au observat că tot ceea ce facem, cele mai mărunte mișcări, cele mai mărunte gesturi sunt legate de o întreagă viață, de o întreagă înlănțuire de gânduri, de sentimente, de fapte – așa cum se spune în această păginiuță. Și de ce oamenii sunt obișnuiți să nu vadă, să nu înțeleagă, să nu descifreze ? Pentru că oamenii nu sunt îndemnați, educați, sfătuiți de Inițiați să meargă foarte, foarte sus, până la un punct, un vârf, unde totul este legat. Și aceasta este unitatea: numărul 1. Iar numărul 1, această unitate, care este foarte greu de înțeles de oamenii obișnuiți, explică tot. Veți vedea, acum, veți fi, din nou, uimiți (să constatați) cum unitatea poate să reveleze tot. Iar divizarea, separativitatea, tot ce este de despărțit, tot ce este distanțat, tot ce este separat nu ne poate explica taina lucrurilor. Și dat fiind că în planul fizic, în aparență totul este așa, dizlocat, nici un lucru nu are legătură cu un altul, oamenii sunt obișnuiți să raționeze, să judece, să rezolve problemele în acest fel și iată de ce apar erorile, greșelile, rătăcirile: pentru că totul este separat, dizlocat, divizat, nu există nici un raport între o mișcare și alt lucru – o altă virtute, o altă calitate sau un alt viciu – și întreaga lume trăiește în această stare, vedeți ? Și, de aceea, se vor înșela veșnic. Până când ? Până când vor merge foarte sus, în gândurile lor, în meditațiile lor, către unitate. Cuvântul «unitate» este absolut de neînțeles, neglijat, respins, nu este un cuvânt asupra căruia se concentrează oamenii. Dar iată că tocmai acest cuvânt, «unitate», va rezolva toate problemele în viitor. Așa cum v-am explicat în trecut, cuvântul «unitate» ascunde cele mai mari mistere. Și când înțelegem asta ? Aaa, când începem să ne dezvoltăm, să medităm, să contemplăm, să ne rugăm și să ne ridicăm foarte sus; (atunci) începem să observăm și să simțim că noi suntem cu toții legați și că, în Înalt, reprezentăm o unitate, că suntem o ființă cosmică și că dacă facem rău cuiva, crezând că el este complet în afara noastră și că noi nu vom suferi purtându-ne rău cu el sau chiar omorându-l... De aceea există crimele, din cauza acestei conștiințe eronate că am fi separați, despărțiți; și în acel moment avem dreptul să ne manifestăm cum vrem. Și aceasta este, de fapt, personalitatea. Personalitatea este predestinată să ne înșele, să ne inducă în eroare, să ne facă foarte nefericiți, în timp ce individualitatea este ceva care ne duce spre unitate. Și dacă mergem foarte, foarte sus – să luăm, de pildă, piramidele...

Așa cum v-am explicat în trecut, Inițiații care au construit piramidele posedau o știință extraordinară – inclusiv în domeniul geometriei, al matematicii – de ce au făcut pereții, cei patru pereți triunghiulari, iar spre vârf, urcând să se termine într-un punct ? Iar în jos, (piramida) se lărgea, era mult mai mult spațiu, dar cu cât mergeai către vârf, cu atât ajungeai să te unești, să te fuzionezi într-un punct. Tocmai aceasta era ideea lor. Eu v-am explicat acest lucru - și în nici o carte nu s-a oprit nimeni să arate de ce piramidele erau construite în felul acesta.

S-au oprit să afle câte pietre erau, cât cântăreau, ce înălțime aveau, în ce direcție se vedea steaua polară, tot ce era înăuntru... dar savanții nu s-au oprit asupra aspectului esențial: de ce Inițiații (au creat piramidele în această formă) ? Pentru a-i educa pe oameni, pentru a le arăta că trebuie să urcăm mereu și că urcând ajungem la un punct: este un punct – ca la bastonul meu: este un punct și un cerc: punctul este Dumnezeu, care conține tot, care unește tot, care posedă tot și care este în perfecțiune. Și de ce sunt oamenii atât de diferiți, de nefericiți, de oprimați, de bolnavi ? Pentru că au ieșit din acest punct, au ieșit din această unitate și au luat-o pe drumul către periferie și s-au îndepărtat din ce în ce mai mult de acest punct și au coborât până la planul fizic, unde sunt frigul, bolile, moartea și suferințele. Iar acum, pentru a reveni și a fi din nou în acea fericire, în acea bucurie, în acea dilatare, în infinit, trebuie să o ia pe alt drum. Și acesta este motivul pentru care Inițiații ne-au dat meditațiile, contemplațiile, rugăciunile, pentru a putea să urcăm și să ajungem la acel punct, adică spre Înălțimi, să ne fuzionăm cu Dumnezeu. De ce ? Pentru a ne elibera, pentru a vedea limpede și pentru a simți, pentru a înțelege, pentru a avea puterile lui Dumnezeu. În timp ce lumea neștiutoare încearcă mereu să se îndepărteze, să se îndepărteze, să se îndepărteze din ce în ce mai mult de acest punct care este în interior, chiar și în interiorul lor, care este acest punct al unității. Și de aceea preiau manifestările personalității: să fie mereu haotici, să fie mereu contradictorii, mereu anarhici, să facă mereu după capul lor, mereu să distrugă, să demoleze, să ia, să-i subjuge pe ceilalți și până la urmă, în felul acesta, să declanșeze, tocmai, forțele ostile din întreaga lume și să fie striviți, să fie zdrobiți. Și toți acei oameni care au luat-o pe acest drum, mulți ani mai târziu erau zdrobiți, respinși, striviți, nimiciți. Acestea sunt legi, pe care eu le-am verificat și le-am studiat. Iată de ce este un

drum care ne poate salva. Să mergem către acel punct și asta e unitatea. Și v-am mai explicat că atunci când o iei pe acest drum, ajungi să simți cu adevărat că suntem unul, că toți suntem unul în Înalt, adică frați și surori și că Tatăl nostru Ceresc este unul și începi să simți când ceilalți suferă, când ceilalți sunt nefericiți; și în acest fel am dat viață acestei teorii, acestei filozofii inițiatice (care spune) că suntem unul, că suntem toți legați. Dar când te îndepărtezi din ce în ce mai mult (îndreptându-te) spre periferie, începi să nu mai simți, ești insensibil, ești crud, ești rău; nu mai simți suferința celorlalți. Ba chiar te bucuri ! Jubilezi când vezi că ceilalți sunt nefericiți, că merg spre distrugere și îi strivești. Și de ce este așa ? Pentru că, așa cum vă explic, în loc să mergă spre unitate, oamenii se îndepărtează. Și acum, predestinarea noastră, fiind în Fraternitatea Albă Universală, este de a o lua pe acest drum către Înalt, către unitate, să putem să simțim și să înțelegem și să învățăm și să acționăm altfel. Atunci vom fi ca Dumnezeu, vom avea toată Lumina, toată Înțelepciunea, toată Iubirea, toată Fericirea și toată Puterea. Acesta este drumul. Și când am citit această pagină, ați înțeles multe lucruri din început, dar nu v-ați oprit asupra ultimei fraze, care vorbește despre această unitate. Iată – și e tocmai fraza cea mai importantă: «Oamenii trebuie să învețe această știință a unității, care revelează legătura dintre lucruri.»

Și acum, am să vă arăt cum această unică practică, acest exercițiu de a urca pentru a te uni, pentru a fi în această unitate... Oamenii obișnuiți nu pot înțelege că acest lucru dezvoltă inteligența. Și iată că în această pagină tocmai acest lucru este explicat. Numai atunci când căutăm legătura dintre lucruri – pentru că fiecare mișcare, fiecare gest, fiecare cuvânt, fiecare privire nu este din întâmplare, ci este determinat, suscit, «fabricat» de ceva din interior - un impuls, o tendință, o dorință, o năzuință - deci nu este din întâmplare, este prin urmare doar un rezultat; iar cauza... trebuie să căutăm care este cauza care a «fabricat» acest gest, cel mai mărunț. Și vom descoperi că existau stări de spirit, stări de conștiință, năzuințe, dorințe, de tot felul – bune și rele, armonioase și dizarmonioase – și în felul acesta vom descoperi o legătură între un lucru și altul. Asta duce către unitate. Și începem să înțelegem. Din ce motiv facem astfel de mișcări cu gura, ticuri, grimase, tot felul de lucruri, expresii, gesturi ? Din ce motiv ? Și în felul acesta pătrundem în psihologie, în caracterologie și descoperim lucruri extraordinare; și

în acel moment devenim aproape clarvăzători - sau mai degrabă, mai degrabă inteligenți, adică o ființă care poate pătrunde în profunzimea lucrurilor (și știe) de ce cineva a «clocit» asta, de ce a pregătit asta, de ce a «fabricat» asta. Și atunci se dezvoltă inteligența. Și apoi, desigur, inima, de asemenea, și apoi alte chakre și devii clarvăzător. Așadar, tendința către unitate ne duce la perfecțiune. Iar ieșind din această unitate, către diversitate, către diviziune, către separativitate, devenim abrutizați, stupizi, niște nulități, idioți, imbecili și slabi, mărunți, înguști și dezordonați. Iată un lucru care n-a fost niciodată explicat, dragi frați și surori. Psihologia încă n-a ajuns până acolo. Nici ea nu leagă lucrurile, ea le studiază separat, prin analiză. Și iată, eu sunt aici pentru a uni lucrurile, pentru a le fuziona și în felul acesta descopăr multe lucruri: mergând către unitate. În fiecare zi descopăr lucruri extraordinare, fără să citesc cărți. Dar oamenii n-au înțeles, n-au înțeles nimic din Învățămint. Ei sunt mereu în diviziune, în separație, în dizlocare, crezând că vor deveni inteligenți și puternici. Și se va produce exact contrariul. Asta v-o pot spune ! Dând personalității primul loc, oamenii se abrutiează din ce în ce mai mult. Desigur, și cu personalitatea poți găsi oameni, poți îmbuna oameni, poți atrage oameni – vedem asta în lume. Pentru că și personalitatea este o forță, este o manifestare, este o putere, ea poate să atragă, poate să îmblânzească, poți acapara, poți profita. Da, dar de cine ? De idioți, de imbecili, de cei orbi, de cei ignoranți, nu de Inițiați, nu de cei care văd, care leagă lucrurile; pentru că cei care știu să lege lucrurile către unitate, vă vor înțelege manevrele, șiretlicurile, trucurile, dorințele de a profita, de a utiliza, de a vă împăuna și de a stăpâni și de a fura și așa mai departe. Doar idioții vor cădea în aceste capcane, nu Inițiații, nu adevărații discipoli. Eu asta vă explic. Dar cum sunt atâția oameni nătângi, atâția oameni proști, desigur că (cei care procedează așa) au totuși succes și adună toți idioții, ca să poată să profite de ei. Ei da, dar într-o bună zi, acești idioți se trezesc și încep să lege lucrurile și văd că între cuvinte și gesturi există o contradicție. Și atunci «le vine fetelor duhul», cum se zice (*aluzie la o povestire – licențioasă – a lui La Fontaine: “Comment l’esprit vient aux filles” – Cum le vine fetelor duhul n.t.) (râsete)* și ei încep să reflecteze, încep să vadă că sunt proști, stupizi, idioți și se căiesc, se îndreaptă și încearcă să se corecteze. Și atunci ce cărămizi

îi cad în cap celui care a lucrat fără ca vorbele lui să corespundă cu gesturile, cu comportamentul, cu atitudinea !

Așadar, dragi frați și surori, este un lucru foarte important ! Nu-i așa ușor să-i înșeli pe oameni ! Iar eu cred că acela care vă poate înșela 60 sau 80 de ani, oh, là, à ! acela trebuie urmat. De ce ? (*râsete*) Păi, ca să ajungă să susțină atât de mult timp minciunile, înseamnă că e un as. (*râsete*) Ai ce învăța de la el ! Și, de altfel, nici un mincinos nu poate continua atât de mult timp: ori ești prins, ori ai obosit. Este foarte greu să minți mult timp. După un timp ești descoperit, ești prins... Dar pe cel care ar reuși, eu l-aș urma ! (Dacă găsesc pe cineva !) (*râsete*) înseamnă că e un mincinos... Un mincinos care să continue să mintă ani în șir fără ca nimeni să observe este un erudit, e o mare figură, e cineva ! (*râsete*)

Sunt multe lucruri în această pagină, dragi frați și surori, dar nu vreau să vă obolesc. Deși, câte n-aș putea spune despre gesturi ! Gesturile pe care oamenii le fac inconștient – mai ales inconștient. Pentru că, asupra gesturilor pe care oamenii le fac în mod conștient, eu nu mă opresc prea mult, fiindcă aceste gesturi sunt studiate; și cum toți oamenii care au terminat școli, universități – nu copiii, pentru că copiii sunt atât de sinceri, ei nu sunt obișnuiți să-și ascundă gândurile și sentimentele, ei sunt foarte sinceri, se manifestă exact în funcție de starea în care se află. Dar când avansează puțin în vârstă, ei sunt sfătuiți, apoi observă că dacă te arăți exact așa cum ești, nu prea ai avantaje – să fii primit, să fii ajutat, să primești daruri etc.

FAȚA B – 22'10

Și atunci încep să devină puțin artiști, să joace roluri, să devină actori; ei se perfecționează, știu cum să vorbească, ce mimică, ce cuvinte și ce gesturi (să folosească) – și atunci nu trebuie să te oprești asupra unor astfel de lucruri. Sunt lucruri fabricate, bine studiate și în felul acesta toți artiștii, câte ore au petrecut în fața oglinzii, pentru a descoperi ce grimasă, ce gest, ce mimică (să adopte) pentru a-i îmbuna pe ceilalți, pentru a-i câștiga ! Dar există gesturi asupra cărora, aaa, ei nu au lucrat. Nu s-au antrenat pentru a le domina, pentru a le schimba, pentru a le transforma, pentru a le

modifica. Iar eu asupra acestora mă opresc: asupra gesturilor celor mai mărunte la care oamenii nu s-au gândit și care îi trădează, îi dau de gol, îi dovedesc.

Este extraordinar, dacă ar fi să continui, dar poate, dacă vor fi condiții bune, ne vom putea opri din nou, în viitor, asupra gesturilor și să aflăm multe lucruri. Și mai ales, mai ales, să nu credem niciodată că sunt lucruri care se petrec din întâmplare și care nu au nici o legătură cu forțele, cu puterile, cu curenții interiori și chiar cu trecutul îndepărtat. Este de neînchipuit ce revelează ele ! Străduindu-te mereu să găsești legătura care există între manifestări și forțele care vin (?) sau calitățile și defectele care sunt cauza lor, te apropii de unitate. Tocmai asta este unitatea. Unitate înseamnă tot ce este legat împreună, asta e unitatea. Iar ce e dispersat nu este unitatea: dispersat, îndepărtat, separat, împărțit. Unitatea prezintă un tot ca ansamblu, bine organizat, care funcționează împreună – ca în organismul uman. Priviți, în organismul uman, asta este unitatea: toate organele sunt legate împreună, ele lucrează toate în această unitate, pentru a menține sănătatea și viața. Și ce este viața ? Este o unitate. Ce este sănătatea ? Este o unitate. Și ce este boala ? Este contrariul unității. Ce este moartea ? Divizarea, dispersarea. Iată, deci, cum înțeleg eu lucrurile. Așadar, dacă ne apropiem din ce în ce mai mult de unitate, ajungem să găsim pacea, armonia, pentru că atunci când toate celulele, toate organele lucrează împreună, în scopul unic de a menține sănătatea, de a menține viața, este o unitate. Iar unitatea este o armonie, este o pace. Și descoperim pacea. Vedeți, așadar, că unitatea duce la pace. Iată cum analizez eu lucrurile. Și nimeni nu se gândește la asta. Oamenii trăiesc în vacarm, în certuri, în disonanțe, în mânie și consideră că este minunat, că este încântător. Și ce se produce în acel moment ? Ieșim din unitate, ne împrăștiem, ne dispersăm, ne dizlocăm, ne împărțim și atunci apar bolile, inconvenientele, suferințele, tulburările... Vedeți ce este unitatea ? Pace, sănătate, fericire, bucurie și așa mai departe. Această chestiune încă nu a fost niciodată explicată în acest fel. Analizați și veți vedea: este absolut. Eu nu inventez nimic. Și de unde am învățat toate acestea ? Tocmai în Cartea vie a naturii vii. În cartea mea – pentru că eu sunt o carte – personal, studiindu-se, descoperi unitatea. Trebuie să ajungeți să instaureți această unitate, altfel, dacă ați ști ce vă așteaptă !!! Grăbiți-vă ! Dacă vă dezagregați, atunci inima (va fi) într-o parte și plămâni în altă parte și pântecul în al treilea loc și

sexul în al patrulea și capul... Păi atunci... Vedeți cum se ajunge mai întâi la azil, iar apoi la cimitir ?...

Oamenii vor înțelege asta, dar mă întreb când. Când ? Și știți de ce nu înțeleg oamenii acest mare adevăr: pentru că au altceva în cap; meditează la alte lucruri, vor să câștige alte lucruri, să domine, să obțină una și alta; și atunci conștiința este prinsă în aceste ocupații și ignoră felul în care pot să devină minunați, încântători, perfecți, în unitate. De aceea vă spun: observați-vă, suprimați multe alte lucruri care sunt inutile, care vă dezagregă. Să luăm, de pildă o fată drăguță: are o privire extraordinară, atât de pură, de luminoasă, plină de inocență, de candoare. Și apoi, să presupunem că urmează exemplul celorlalte fete din lume, cu pilula (anticoncepționalele), pentru că trebuie să cunoști una și alta, trebuie să guști asta, să atingi ailaltă. Și apoi, desigur, consideră că nu s-a produs nici o schimbare: are aceleași picioare, aceleași brațe, același nas, lucrează, vorbește, nimic nu e schimbat. Dar privirea ei nu mai este aceeași ! Oh, là, là ! Ea va fi ultima care va constata că privirea ei nu mai este la fel de fermecătoare, la fel de divină, la fel de atrăgătoare, la fel de pură. Și cum de s-au produs schimbări ? Sunt schimbări, pentru că a ieșit din acea unitate, din acea armonie, din acea puritate. Ea a vrut să-și satisfacă personalitatea. Iar acum, când mă gândesc ce sunt femeile... O, femeile sunt făpturi care iubesc frumusețea mai presus de orice. Ar da orice pentru a fi frumoase, ar sacrifica tot; chiar s-ar lăsa căsăpitate, măcelărite, pentru a fi frumoase. Frumusețe, frumusețe, unica mea grijă ! – iată ce (gândesc) femeile. Și atunci de ce nu sunt logice ? Ele ar accepta orice sacrificiu pentru a fi frumoase, și iată că nu e așa; pentru te miri ce devin urâte. Dacă ar iubi frumusețea, ar trebui să facă eforturi pentru a se domina, să supprime unele lucruri, să renunțe la unele lucruri... Ei bine, nu ! Deci, ele nu iubesc frumusețea ! Și cu toate acestea, ar muri pentru frumusețe. Și atunci, cum să explici asta ? Asta se explică prin faptul că ele n-au înțeles cum să obțină frumusețea. (Vor s-o obțină) cu chirurgia și nu prin propria voință: să-și păstreze puritatea cât mai mult timp cu putință. Așadar, vedeți, dragi frați și surori, că oamenii nu gândesc așa ? Pentru te miri ce se culcă cu oricine, pentru un prânz. Iar asta lasă urme, după aceea – peste tot, dar mai ales în privire, peste tot !

Despre unitate, oh, là, là ! e de vorbit ani în șir. Ani, pentru că totul stă în ea, totul stă în ea. Asta explică tot, asta explică tot. Și poți ajunge să obții tot, cu unitatea, mergând spre unitate. Iar unitatea nu se găsește jos; (jos) este diversitatea. Amintiți-vă că v-am revelat într-o zi: ce este în planul fizic ? Diversitatea, multiplicitatea. Pretutindeni, pretutindeni, florile, insectele, fluturii, peștii, copacii, oh, là, là ! și pietrele, până la infinit ! O asemenea diversitate, încât nici știința nu poate să le clasifice, atât este de răspândită diversitatea, multiplicitatea, diferența. Ei da, dar oamenii obișnuiți nu au înțeles că toate aceste animale, aceste insecte sunt dominate, sunt conduse de legi; multe, multe, multe fenomene, multe fenomene sunt supuse unei legi. Și astfel există mai multe legi – nu până la infinit. Legile sunt limitate. Fenomenele merg până la infinit, dar legile care guvernează fenomenele sunt limitate, mai reduse. Și apoi, pentru toate aceste legi există un principiu care le guvernează, care le comandă, care le domină: un principiu. Există foarte puține principii. Iar în final există un principiu care conduce tot. Asta este unitatea: Dumnezeu, principiul tuturor principiilor. Vedeți ? Și oamenii nu vor găsi niciodată unitatea și sănătatea și fericirea, pentru că sunt prea împrăștiați. Și chiar întreaga lume, chiar și savanții, toți (rămân) la fenomene, în diversitate... Și atunci, ei își mobilează creierul cu multe cunoștințe, dar în interior nu este unitate. Ei nu pot spune că au găsit unitatea, adică armonia, sănătatea, inteligența, lumina și pacea. Prin urmare sunt niște ignoranți. După mine sunt niște ignoranți. Fenomenele trebuie, desigur, studiate, acesta este un lucru bun, dar să nu rămâi veșnic la ele; să meargă spre legile care le guvernează și vor descoperi lucruri extraordinare, legi. Iar apoi, și mai sus: la principii. Și în felul acesta vor deveni perfecți. Și așa sunt marii Maeștri. Ei așa merg. În timp ce ceilalți coboară din ce în ce mai mult, până în Infern, ca să vadă cum se petrec lucrurile în Infern. Și sunt înghițiți.

Vai, vai, vai, câtă prostie, câtă neștiință ! Toată lumea va înțelege, într-o zi, aceste adevăruri, dar când ? Când vor fi complet la pământ, dizlocați, epuizați, terminați ! Așa să știți. Și dacă nu vreți nici să înțelegeți, nici să credeți, nici să urmați (această învățătură), veți vedea pe voi înșivă cum acționează legile. Aaa, pentru că nu acționează imediat, oamenii cred că nu vor fi niciodată nici scuturați, nici pedepsiți, nici nimic. Ei, da, dar v-am explicat de ce, din ce motiv există această lentoare. Uneori ești pedepsit

după ani și ani, după ani și ani. V-am explicat. Voi spuneți: «Ah, dacă am primi o palmă chiar în ziua în care facem o prostie, ar fi mai bine. Ne-am îndrepta !» Ei da, dar să presupunem că am făcut ceva foarte grav, am fi morți ! N-am avea timp să îndreptăm ce-am făcut, să ne corectăm. De aceea, Dumnezeu, în Iubirea Lui, care este atât de mare, de imensă, s-a gândit să dea oamenilor timp, posibilități să se căiască, să se redreseze, să-și îndrepte greșelile, să se corecteze și apoi, desigur, să plătească, dacă vor continua mult timp. Iată Iubirea lui Dumnezeu, Mila Lui și Îndurarea Lui.

Ei da, da, îi vom vedea pe cei care fac după capul lor. Asta le face plăcere, pentru că personalitatea se bucură mult, este mulțumită, oh, là, là ! când scuișcă, când murdărește... Ce fericire, ce bucurie, ce mândrie. Și așa stau lucrurile. Și idioții îi urmează pe lideri. Cei care sunt așa, toți imbecilii îi iubesc pe lideri și îi urmează, în loc să-i urmeze pe înțelepți. Nu, nu, nu, pe lideri, pentru că... Priviți-i pe idioți, priviți cât sunt de stupizi ! Și vedem asta. Tineretul iubește liderii, fără să știe unde-i vor duce acești lideri. Țțțț... Există un instinct, în interior, de a-i urma pe lideri.

Vedeți că eu am observat multe lucruri în viață ? De când vă vorbesc, de 46 de ani, câte lucruri nu v-am prezentat ! Mii de aspecte, mii de fenomene, mii, sute de mii ! Numai că unii nu sunt la curent. Au venit pentru prima dată și nu-și dau seama că sunt lucruri în cărțile mele, foarte clare, foarte clare, foarte clare, explicate...

Așadar, gândiți-vă de-acum, în fiecare zi la unitate. Și știți unde veți găsi unitatea, concret ? Soarele. Iată punctul din cerc. El este în mijlocul sistemului solar. Iată de ce am pus soarele ca centru în bastonul meu. Și pretutindeni, pretutindeni, pretutindeni, Inteligența cosmică a pus acest semn, chiar și pe corpul fizic al bărbatului și al femeii. Dar cum ei nu sunt în unitate, n-au înțeles nimic. Veți găsi în conferințele mele: de ce în ochi există un centru, aici, în pupilă ? Dar lucrul acesta nu a fost niciodată explicat. Și de ce femeile au un cerc cu un punct. Femeile n-au înțeles niciodată de ce. Și bărbații, de asemenea. În anumite locuri, și ei au un cerc cu un punct. (Dar) Ei se opresc aici; nu decifrează. E așa și gata. Merg la treburile lor. Dacă v-aș explica tot, ați fi stupefiați, uluiți. Dar nu pot, unele lucruri sunt foarte delicate, foarte delicate. Și chiar când trebuie să creeze un copil, există un cerc cu un punct; trebuie să formezi un punct într-un cerc.

Și chiar când copilul trebuie să se nască, el este un punct și există un cerc care se lărgeste, ca să treacă. Nu v-ați gândit niciodată la asta.

Așa că meditați asupra unității. Desigur, unitatea nu vă spune nimic, e un lucru care nu place nimănui, dar în acest cuvânt există tot, tot, tot. Vă veți descoperi fericirea, bucuria, sănătatea, iubirea. Toată lumea vă va iubi; datorită unității, toată lumea vă va iubi. Și veți vibra în unitate, chiar și cu Dumnezeu. Da. Și vă spuneam: când mergeți dimineața în întâmpinarea soarelui, asta este unitatea, punctul. Aaa, să vibrați în unison. A vibra în unison înseamnă să fii în unitate cu soarele. Și de ce ? Pentru a primi toată bogăția. Și altfel ? Nu vom primi nimic, pentru că nu am vibrat în armonie cu soarele. Și cum se poate vibra în armonie ? Nu se știe. Priviți: nu este nevoie să știți, ci să faceți acest lucru. Și cum să-l faci ? Priviți: doi îndrăgostiți știu oare că tocmai fuzionează, că vibrează în unison, că se iubesc, că fac schimburi ? Nu știu, dar o fac. Se pun în acord (unul cu altul) cu privirile, cu zâmbetele, cu brațele, formează unitatea; se unesc. Dar cereți-le să vă explice: «Ce faceți ? Ce este cu această unitate ?» Ei nu știu nimic, dar o fac. Aaa, iată cum putem reuși să ne unim cu soarele: iubindu-l. Și când începi să-l iubești, te acordezi cu el. Iată secretul ! Pentru că dacă ar trebui să știm cum să vibrăm, pe ce lungime de undă, nu vom mai da lucrurilor de capăt, nu este posibil; pur și simplu ca cei doi îndrăgostiți: se privesc cu iubire... Privim soarele cu iubire și gata, intrăm în armonie, în unison cu vibrațiile soarelui, primim comori și bogății. Vedeți ? Vedeți ce simplu e, ce limpede ?! Voi nu ați descoperi lucrul acesta, toată viața nu ați reuși să descoperiți asta. Veți privi soarele, dar nu veți ști cum să vă uniți cu el, adică să vibrați la unison cu el. Pur și simplu, cu iubire ! Stați acolo, reflectați, meditați, dar nu aveți iubire pentru soare. Și atunci nu sunteți la unison, nu sunteți în unitate. Ce este unisonul ? Este unitatea.

Ooo, este extraordinar !

Bojiiata liubov razrechava vsičkite problemi !

Dragostea de Dumnezeu rezolvă toate problemele !